

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose štev. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800
Letna naročnina . . . Lir 1.500
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500
Poštno ček. račun: štev. 24/12410

Leto X. - Štev. 40

Gorica - četrtek 9. oktobra 1958 - Trst

Posamezna številka L 30

Neozdravljiva slepota

V nedeljo so imeli komunisti svoj volilni shod na trgu Garibaldi, kjer sta govorila v italijanski senator Scoccimarro in poslanec Vidali, v slovenski pa bivši občinski svetovalec Gombač. Zadnja dva sta protestirala, ker je vladni generalni komisar na pritisk italijanskih nacionalističnih strank prepovedal, da bi se ta shod vršil na Velikem trgu (piazza Unità). Prepoved je generalni komisar utemeljil s tem, ker je ondi bil na sporedu Gombačev govor v slovenski in ker je »v širokih krogih prebivalstva nastal trden sklep, preprečiti z vsakim sredstvom to manifestacijo.« namreč rabo slovenskega jezika na Velikem trgu. Človek bi pričakoval, da bi oblast kaznovala tiste, ki grozijo z vsakim sredstvom, to je tudi z nasiljem, preprečiti slovenski govor na tem trgu. Kaznovati bi morali urednike časopisov, ki k temu ščuvajo, enako voditelje tistih strank, ki pozivajo prebivalstvo k nezakonskosti. Saj prebivalstvo je doslej vedno ostalo mirno, ko se je glasila slovenska govorica po vseh mestnih ulicah, ko je prihajalo na tisoče Slovencev od onstran meje s prepustnico, ko so trgovci po trgih in trgovinah radi govorili s kupci v slovenski. Tržaško prebivalstvo se zaradi tega nič ne vznemirja, ker se zaveda, da to mestu ni v nobeno škodo. Ljudje so večkrat bolj pametni kot njih prenapeti politični voditelji, brez katerih bi bilo že kdaj prišlo do mirnega sožitja med slovenskim in italijanskim mestnim prebivalstvom.

Nič ne velja izgovor, da je komunistična zahteva, govoriti na Velikem trgu v slovenski, samo propagandna gesta, češ da so vnaprej vedeli, da bo oblast to prepovedala in da bodo tako lahko nastopali na shodih kot žrtve nasilja. Do tega je komunistom pripomogla Italijanska, ki je shod prepovedala. Če bi bila oblast shod pustila na miru, bi se komunistom načrt ne bil posrečil. Zato je bila ta prepoved samo voda na komunistični mlin. Načelno pa vsak Slovenec obsoja, da se prepoveduje na tem prostoru raba slovenskega jezika. Ta prepoved je proti enakopravnosti slovenskega prebivalstva z italijanskim. Ta enakopravnost pa je zajamčena v italijanski ustavi in posebej v manjšinskem statutu londonskega dogovora.

Premirje na Daljnem Vzhodu

V razvoju krize v formoski ožini beležimo dve novi dejstvi, ki sta nekoliko razjasnila ozračje okrog Kvemoja. — Ameriški zunanji minister Dulles je na konferenci pretekli torek pojasnil ameriško politiko do Formoze, ki hoče biti odločna in popustljiva obenem. Odločna v tem, da ZDA ne bodo nikoli klonile pred silo, popustljiva pa v kolikor so pripravljene na pameten kompromis, če komunistični Kitajci prenehajo z bombardiranjem obalnih otokov. Seveda bi bilo premirje le de facto, ker ne marajo prejudicirati pravnega položaja Kvemoja. V bistvu je Dulles dal razumeti, da bi po prenehanju ognja lahko vplivali na Čangkajška, da bi vsaj delno umaknili vojaštvo z otoka. Ministrstvo izvajanja je naslednji dan še odločneje potrdil Eisenhower.

Drugo pomirljivo dejstvo je pa odločitev Pekinga, da prekine obstreljevanje Kvemoja. Sklep je začel veljati v nedeljo ponoči. Izjava s tem v zvezi trdi, da bo premirje s topovi trajalo sedem dni, da se civilno prebivalstvo medtem oskrbi z živežem. Ali je to odgovor na ameriška namigavanja, bomo videli. — Razgovori v Varšavi se nadaljujejo.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Pomenek s tržaškimi volivci

Trst, 6. oktobra 1958.

Nekaterim se je zdelo potrebno, med volilno kampanjo napasti tudi »Slovensko listo«. Toda ti napadi niso bili nič drugega kot neslane osebnosti in prazne čenče. Zato se na tiste stvari ne splača niti odgovarjati in v Kat. glasu skrbno pazimo, da se pri volilni agitaciji ne spuščamo v osebne napade. Slovenskim volivcem ne gre za to ali ono osebo. Ne bodo glasovali za »Slovensko listo« zato, ker jim je simpatičen ali nesimpatičen ta ali oni človek, temveč zato, ker hočejo manifestirati za slovensko in demokratično idejo. Tudi bi bila nespamet, domišljati si, da bo kaka stranka brez napak. Take stranke ni na svetu. Če nam očitajo, da smo v preteklosti zagrešili kako nedoslednost, nam niti na misel ne pride dokazovati, da to ni res. Kdor hoče narodu koristiti, gleda v bodočnost in se lahko celo iz svojih lastnih napak uči, da narodu bolje služi. In kot katoličani ter demokratje se zavedamo, da ne moremo sklepati kompromisov s komunisti in socialisti. In to je največji razlog, zakaj ne moremo Slovenci dati glasov komunistom, Neodvisni socialistični zvezi in Italijanski socialistični stranki, četudi je na njihovi listi kak slovenski kandidat.

Pri volilni agitaciji je potreben tudi velik obzir do volivcev. V mnogih družinah so mnenja deljena. Znano je, da nosijo v mnogih krajih Jugoslavije h krstu v sosednje župnije in tudi izven države, da se marsikaj par cerkveno poroči izven domačega kraja. Otroka včasih krstijo tako, da se oče dela, kot da bi za to nič ne vedel. Tako je tudi pri nas ob volitvah. Družinski člani se med seboj ne marajo o tem razgovarjati. Delajo se, kot da bi glasoval vsak za svojo listo. V resnici pa bodo volili morda vsi za »Slovensko listo«. Marsikdo, ki je v preteklosti šel za komunisti, je izjavil: »Saj nam zdaj res ne preostane nič drugega kot „Slovenska lista“.«

Nekaterim delajo težave preferenčni glasovi. Te težave v resnici ni. Kandidati »Slovenske liste« so si med seboj prijatelji. Kandidature niso sprejeli zato, ker bi pričakovali od tega kako osebno korist, temveč iz velikega idealizma, da pripomorejo k zmagi demokratične in slovenske ideje. Po volitvah se bodo izvoljeni kandidati prijateljsko dogovorili, kateri stopijo v občinski svet, in pri tem upoštevali zlasti, komu dejanske možnosti dopuščajo posvetiti potreben čas za delo v občinskem svetu. Med nami namreč ni poklicnih politikov in si morajo naši kandidati vsak s svojim delom služiti vsakdanji kruh. Na čelo liste smo postavili g. dr. Josipa Agneletta, ker ima kot občinski svetovalec največ izkušenj in je doslej tudi največ svojega časa in drugih vrednot posvetil slovenskim koristim v okviru tržaške občine. Mnogi naši volivci so izjavili, da imajo namen dati preferenčni glas prvemu in drugemu kandidatu na listi, to je napisati v prvo vrsto na desni od znaka številko 1, v drugi vrsti številko 2. Toda ni rečeno, da skušamo komu omejevati demokratično svobodo. Komur se zdi za slovensko in demokratično stvar bolj koristno, lahko odda preferenčni glas kakemu drugemu kandidatu, ki bo mislil na svoje volivce s toplo hvaležnostjo za izkazano zaupa-

nje. Po volitvah pa bodo to zadevo, kot rečeno, kandidati uredili sami med seboj. Med nami ni borbe za stolčke za to, da se demokratični Slovenci na teh volitvah kolikor mogoče uveljavimo.

Pri zadnjih volitvah je bila marsikaka glasovnica neveljavna. Večina volivcev se malo bavi s politiko, ker imajo preveč skrbi s svojimi stanovskimi posli. Zato ni čudno, ako si niso na jasnem glede vseh podrobnosti volilne tehnike. Takim volivcem svetujemo, da prečrtajo samo volilni znak, to je lipo na vrhu stolpca na glasovnici, pisanje preferenčnih glasov pa naj opustijo. Glavno je, da so glasovali za »Slovensko listo«.

Pretekli teden smo objavili tudi volilni program »Slovenske liste«. V njem so glavne smernice,

po katerih se bodo ravnali naši izvoljeni kandidati po volitvah. Poleg tega imajo naše politične demokratične stranke pogoste skupne seje, na katerih se proučujejo možnosti, kako bi se mogli demokratični Slovenci na najbolj koristen način uveljaviti pri upravi tržaške občine.

Mi smo demokrati, ki se nismo odrekli ideji resnične svobode. Po svobodi hrepeni mnogo milijonov ljudi, ki jih tlači komunistični jarem. V imenu vseh teh ljudi bomo manifestirali, ko bomo glasovali za »Slovensko listo«. Mi smo katoličani. Krščanstvo je bistven del slovenske kulture. Zaklad krščanskih idej je temelj programa »Slovenske liste«. Mi smo Slovenci na zapadni meji slovenske zemlje in branimo tu pravice, zajamčene po ustavi italijanske republike in manjšinskega statuta londonskega sporazuma. Zato bomo vsi resnični Slovenci glasovali za »Slovensko listo«.

Peta republika

V nedeljo so v Parizu slovesno proglasili peto francosko republiko. Prva republika je namreč živela leta 1792, druga l. 1848, tretja 1870, četrta 1946 in peta 28. sept. 1958. Nova septembrska ustava se v glavnem razlikuje od prejšnje po tem, da prehaja največjih političnih prerogativ, ki sta si jih doslej lastila vlada in parlament, na predsednika republike. Ta je bil doslej samo reprezentativna figura, brez dejanske oblasti; toda odslej dalje bo krogil bodočnost države. Imenuje ministre in predsednika vlade ter vodi vladne seje, podpisuje zakone ter vodi in podpisuje mednarodna pogajanja in sporazume. Lahko razpusti parlament in v slučaju potrebe prevzame polno oblast v svoje roke.

S temi pooblastili in z zaupanjem, ki mu ga je dalo ljudstvo, lahko postane neomejen gospodar Francije. Čudno se to danes v povojnih razmerah sliši. Vidi se, da se Francozi v bistvu niso dosti spremenili. Kot nestalni sentimentalisti so danes svojo usodo zapuili narodnemu heroju iz odporne dobe, jutri morda spet množici ali kakemu novemu sistemu. Preizkušanja z različnimi državnimi oblikami to samo potrjujejo.

Z zmago De Gaulle pa še niso rešeni vsi problemi Francije, še najmanj alžirsko vprašanje, ki bo preizkusni kamen za De Gaullovo politiko; ali mu bo v padec ali v rešenje, ker v tem se bo izkazala njegova moč ali šibkost. Referendum je samo pripravljen ugodna tla za primerno ukrepanje. 92. člen nove ustave daje generalu polna pooblastila za štiri mesece.

FRANCIJA IN PREKOMORSKA OZEMLJA

Takoj po zmagi se je gen. De Gaulle odpravil v Alžir in na Korziko; to pot ni šel tja na poziv padalskih upornikov, ampak ga je poslala prav tista Francija, ki je ob njegovem prvem odhodu v Alžir trepetala. Z milijoni alžirskih (2.914.045) in francoskih glasov (17.666.828) lahko diktira svojo voljo skrajnežem, ki so se zato tudi precej ohladili do generala. — Z druge strani pa je ljudsko glasovanje pokazalo, da dober del zmernih Alžircev še zaupa v De Gaulle. Sam predsednik alžirske vlade v begunstvu Ferhat Abbas je izjavil, da se rajši poga-

ja z De Gaulle kot z Guy Molletom. Evropski napredek še vedno predstavlja mik za afriške narode. Zlasti velja to za ženski svet, ki se pod privlačnim vplivom zapada odločno usmerja k osamosvojitvi in enakopravnosti. Poročajo, da so mnoge ženske šle na volišča, da to priliko izkoristijo za zdravniški pregled zase in za svoje otroke. Odločile so se za Francijo, ker so v njej videle pogoje za uresničitev svojih teženj po napredku. Zato so bili glasovi prekomorskih ozemelj v glavnem oddani v tem smislu. Poleg tega je gospodarsko-socialna struktura teh dežel takšna, da bi jih osamosvojitve lahko težko stala. Izjemo tvori le Gvineja, ki je šla svojo pot. Neodvisnost te države so slovesno proglasili v četrtek. De Gaulle je držal besedo ter ji priznal neodvisnost.

Med svojim obiskom v Alžiriji je De Gaulle govoril v Constantini ter obrazložil svoj petletni načrt za gospodarsko obnovo Alžira. Glavne točke so: razdelitev 250.000 hektarjev zemlje Arabcem, izenačenje njihovih plač z onimi Francozov, stanovanja za en milijon oseb, sprejem Alžircev v vse državne urade v Franciji v razmerju 1:10, nove industrijske objekte, šole za vse itd. Pri splošnih volitvah, ki bodo čez dva meseca, jim je obljubil dve tretjini sedežev v občinskem parlamentu.

Glede politične ureditve se ni jasno izrekel; dejal je le, da je bodočnost Alžira v tesni solidarnosti s Francijo. Prvič je priznal avtonomno osebnost Alžira, vzklikajoč: »Živela Alžirija in Francija!«, in ne francoska Alžirija, kar je vsekakor zanimivo. — In končno je pozval pristaše alž. osvobodilne fronte na premirje: »Prenehajte z boji in vrata zaporov se bodo odprla in vsepovsod se bo vrnilo upanje.«

Besede so dobro premišljene in njih smisel je mogoče razlagati na več načinov. Razočaral je one, ki so mislili, da bo odkril celoten svoj načrt, vendar je dal razumeti, da bo dokončna rešitev za Alžir prišla postopoma.

Končno je značilno, da general ni maral imeti nobenih stikov z odbori za javno blaginjo. Po tem sklepajo, da francoskim ekstremistom ni všeč generalov načrt za Sev. Afriko. Iz tega se vidi, da De Gaulle ne bo imel lahkega posla, čeprav so mu Francozi dali proste roke.

Vesoljni svet žaluje zaradi smrti sv. očeta Pija XII.

V soboto je sv. oče sprejel v posebni skupni avdienci udeležence kongresa za plastično kirurgijo in imel nanje nagovor. Vendar se je že ta dan govorilo o slabem zdravju njegovem. Pojavilo se je namreč hlípanje, ki je sv. očeta mučilo že leta 1954. Vendar bolezen ni povzročala posebne zaskrbljenosti, ker je bila milega značaja. V ponedeljek zjutraj ob 8.30 pa je sv. očeta nenadoma zadela lahna krvavitev v možganih. Zdravniki, ki so takoj prihiteli, so visokemu bolniku pomagali, kot je v sličnih primerih običajno, vendar v strahu, da se krvavitev ne ponovi. Sv. oče je bil več ur v nezvesti, pozneje pa se je obrnilo na bolje. Zvečer je radio že poročal, da je papež zopet pri zavesti in da je že nekaj užil. Na bolje je šlo tudi v torek, v sredo zjutraj okrog 7. ure pa je sv. oče imel novo možgansko krvavitev. Ves dan je bilo pričakovati, da se ne strpnostjo čakal nadaljnjih vestí o papeževi bolezni. Od vsepovsod so prihajali telegrami, vatikanski radio je organiziral posebne oddaje. Pri umirajočem papežu so bili poleg štirih zdravnikov le njegova sestra in nečaki ter najožji sodelavci. Medtem so v Rimu in vsepovsod po svetu napovedali posebne molitve za zdravje sv. očeta. V molitvi so se pridružili tudi ljudje in protestanti, kakaj vsi se zavedamo, kaj je bil za vesoljni svet papež Pij XII.

V četrtek ob 3.52 se je zgodilo, kar je bilo pričakovati. Vsemo-gočni je svojega zvestega služabnika poklical k sebi. Z globoko žalostjo stojimo vsi ob njegovem grobu in se klanjamo božji Previdnosti, ki po svojih potih vodi Cerkev in narode.

(Ker se je naš list že tiskal, prinesemo dalje poročilo v prihodnji številki).

Položaj na Srednjem Vzhodu

Dag Hammarskjöld je predložil OZN poročilo o svojih mirovni prižadevanjih na Srednjem Vzhodu v skladu z arabsko resolucijo od 21. avgusta. Glavni tajnik je povedal, da se bo umik britanskih čet iz Jordanije začel v oktobru in se zaključi tako hitro, kakor bo pač položaj dopuščal.

Medtem je zapustila Libanon že polovica ameriškega vojaštva. V deželi je še kakih pet tisoč ameriških vojakov.

V Beirutu so se obnovili neredi med vlado in falangisti, t.j. pristaši bivšega predsednika Samuna, ki so si takorekoč zamenjali vloge. Ozračje je napeto, ker hočejo falangisti po vsej sili imeti svojega zastopnika v vladi. —

Sovjeti obnovili atomske poizkuse

Po šestmesečnem molku so Sovjeti obnovili atomske poizkuse. Za uvod so sestrelili dve vodikovi bombi. Prva je to ugotovila meteorološka postaja v Tokiju. S tem v zvezi so Sovjeti poslali ZDA noto, s katero uradno pristopajo na razpravo o prekinitvi atomskih poizkusov v Ženevi, zahtevajo pa, naj pogajanja vodijo zunanji ministri in ne posebne komisije strokovnjakov.

NAŠ TEDEN V CERKVI

12. 10. nedelja, 20. pob.: sv. Peter Alkant., spozn.
13. 10. ponedeljek: sv. Edvard, kralj, spozn.
14. 10. torek: sv. Kalist, papež, m.
15. 10. sredo: sv. Terezija, dev.
16. 10. četrtek: sv. Hedviga, vd.
17. 10. petek: sv. Marjeta Marija Alakok, d.
18. 10. sobota: sv. Luka, evangelist

*
SV. KALIST († 222) je bil rojen kot suženj. Imel je trdo mladost; bil je na prisilnem delu v kamolomih na Sardiniji. Ko je postal svoboden, se je odločil za duhovniški stan. Bil je desna roka papeža Ceferina.

IZ SV. EVANGELIJA

Eisti čas je bil neki kraljevi uradnik, čigar sin je bil bolan, v Kafarnau. Ko je ta slišal, da je Jezus došel iz Judeje v Galilejo, je prišel k njemu in ga prosil, naj pride in ozdravi njegovega sina; bil je namreč že na tem, da umrje. Jezus mu je tedaj rekel: »Če ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete.« Kraljevi uradnik mu pravi: »Gospod, stopi tja, preden moj otrok umrje!« Jezus mu reče: »Pojdi, tvoj sin živi.« Može je verjel besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je šel. A že na poti so mu naproti prišli služabniki in sporočili, da njegov sin živi. Povprašal jih je torej po uri, ob kateri mu je odleglo. Rekli so mu: »Včeraj ob sedmih ga je popustila mrzlica.« Oče je tedaj spoznal, da ob tisti uri, ob kateri mu je bil Jezus rekel: »Tvoj sin živi.« In veroval je on in vsa njegova hiša.

*
Zgled kraljevega uradnika, njegova uslišana prošnja in čudežno ozdravljenje težko bolnega sina nas vzpodbuja in vliva pogum, da se še mi zatečemo k dobremu Jezusu v vsaki naši potrebi: v bolezni, stiski in nesreči. Zveličar po navadi ponižne prošnje ne odreče. On je vedno enako dober in usmiljen do vernih, ponižnih in dobrih ljudi. In kot Bog je vse-

Na Petrovem prestolu se je mnogo trudil, da je zatrl razne krive nauke, ki so jih širili krivoverci.

Ker je kot papež zahteval milo postopanje z velikimi grešniki, je naletel na odpor pri onih, ki so bili za strogo ravnanje. Tako da so izvolili celo protipapeža, ki seveda ni imel nobene oblasti.

Skrbel je zelo za katakombe na Apijski cesti. Te se sedaj imenujejo po njem.

Mučili so ga z lakoto in mnogim bičanjem; končno so ga vrgli v vodnjak.

Papež sv. Kalist je odličan dokaz, da je Cerkev demokratična: suženj-osvojenec je postal — papež.

mogočen, zmogel ozdraviti vsako bolezen in pomagati v vsaki stiski in nesreči. Jezusa gotovo boli človeška nevera, človeška pozaba in nevednost, človeško neupanje in malomarnost. Mi ljudje smo šibki in neobogljivi, neprestano potrebni božje pomoči. Vsak dan nam prinaša svoje križe in težave, pogosta razočaranja in bolečine. Zaradi tega potrebujemo, vsi brez izjeme nujno potrebujemo Jezusa, njegovo milost, njegovo dobroto, njegovo naklonjenost, njegovo ljubezen, njegovo rešitev in pomoč. On mora biti vedno z nami, On naš vodnik, On naš varuh, On naš trajni pomočnik. Kdor ima Zveličarja na svoji strani, tak je vedno močen in zmogljiv. Tak v življenju ne bo omagal. Takega ne bo premagal hudi duh, tak ne bo umrl v grehu. Jezusov prijatelj ne bo pogrešal hrane ali obleke, imel bo vedno vse potrebno. Zatorej ne pozablajmo na Jezusa! Mislimo veliko nanj, obiskujemo ga radi v cerkvi, povejmo mu naše težave in želje, zatekajmo se stalno k njemu v mislih, v besedah, v molitvi in v vzdihljajih! Tudi pri delu in na poti mora biti z nami, povsod, doma in izven doma! Imejmo veliko zaupanje vanj, ki je neskončno usmiljen in dobrotljiv! On nas ne bo nikoli zapustil in nikoli prevaral. — Prijatelj, v tabernaklju biva tisti Jezus, ki je tvoja edina rešitev in najboljša pomoč. Koliko ga ljubiš?

Irci pojejo pred sv. očetom

Sveti oče je ugodil prošnji irskega cerkvenega pevskega zbora iz Dublina, ki je želel izvajati nekaj del pred sv. očetom. Izvajali so oratorij Edvarda Elgarja »Geroncijev sanje«. Pesnitev je zložil znani angleški konvertit kardinal John Newman leta 1865, trideset let kasneje pa je prej omenjeni skladatelj pesnitev uporabil za glasbeni oratorij.

Sklep italijanskega soc. tedna

Preteklo nedeljo so zaključili v Bariju italijanski socialni teden. Na letošnjem socialnem tednu so obravnavali važno vprašanje o razvoju socialne ureditve življenja. Prihodnji socialni teden bo v Trstu; na njem bodo obravnavali vprašanje uporabe prostega časa.

Težave poljskih katoličanov

Poljska vlada izvaja zadnje mesece vsakovrstni pritisk na katoličane. Leta 1956 je vlada dovolila pouk verouka v šolah, sedaj pa to svoje dovoljenje omejuje tako, da se more verouk vršiti šele po končanem pouku drugih predmetov in da v šolah ne smejo poučevati redovniki. Zelo boleča je zadnja omejitev, da redovniki ne smejo poučevati verouka.

Prileten novomašnik

V benediktinski opatiji Svetega Pavla v Oosterhout-u na Holandskem bo v kratkem prejel mašniško posvečenje 74-letni redovnik Lucassen. Ta ne več mladi novomašnik je bil prej občinski svetnik in ravnatelj paroplovne družbe. Pred petimi leti, ko mu je umrla žena, je vstopil v benediktinski samostan. Je tudi oče petnajstih otrok.

»Večnost in čas«

V Argentini je izšla knjiga »Večnost in čas«. Vsebuje članke in dopise pokojne-

ga prelata Alojzija Odarja zbrane iz raznih revij, kjer jih je priobčil. Knjigo je uredil prof. dr. Ignacij Lenček. Vsebuje naslednja poglavja: Bog - Cerkev - Krščansko življenje - Dom in domovina - Baraga. Knjigo bodo s pridom uporabljali duhovniki in tudi drugi izobraženci. Na razpolago je tudi v Trstu in Gorici.

Portugalci v Lurdu

V Lurdu je došlo veliko portugalsko narodno romanje, ki ga vodi lisbonski patriarh, kardinal Manuel Cerejeira. Romanje spremlja tudi osem portugalskih škofov.

Misijski teden v Amsterdamu

Od 18. do 26. oktobra bodo imeli v Amsterdamu na Holandskem »Misijski teden«. V napovedanem tednu bodo v vsaki župniji posebne prireditve, pri katerih bo sodelovalo 3000 laičnih apostolov.

Zanimivo spreobrnjenje

V Washingtonu je prejel svet krst Noh Kum Sok, severnokorejski pilot, ki je leta 1953 pobegnil s sovjetskimi reakcijskim letalom, vrste Mid. Krstil ga je njegov rojak Chyang.

Nesreča v jugoslovanskem rudniku

Jugoslovanske oblasti so izdale uradno poročilo o številu mrtvih pri strašni rudarski nesreči v Podvišu. Življenje je izgubilo 60 rudarjev. Do nesreče je prišlo, ker je v rudniku eksplodiral električni transformator in povzročil velik požar, katerega so šele po 24 urah napornega dela pogasili. Od 188 rudarjev, ki so se v trenutku nesreče nahajali v rudniku, v globini 600 m, je našlo smrt 60 rudarjev, 15 pa je bilo težko ranjenih. Ostalim se je posrečilo, da so se rešili.

To je najtežja rudarska nesreča, ki je zadela Jugoslavo.

Višarska vzpenjača

Kdor je letos poromal na Sv. Višarje in obiskal nebeško Zavetnico, se je gotovo, če je bil dan lep in sončen, podal po opravljeni pobožnosti na vrh za cerkvijo ali pa k Beraškemu križu. In prav tam je opazil neko stavbo, ki je gotovo pritegnila njegovo pozornost. Če je povprašal kakega Višarčana, je mogel zvedeti, da je to končna postaja bodoče višarske vzpenjače.

Da, te vzpenjače. Ob njej so si bila mnjenja deljena, že ko se je zvedelo za načrt gradnje, in so se sedaj različna: ali je prav ali ni prav, da ima romarski kraj takole moderno napravo; saj potem to ne bo več romarski kraj, ampak letoviše in zabavišče, in oskrunjena bo vsa idila planinskega kraljestva.

Gotovo je, da so tehtni razlogi za in proti, toda rekli bi, da je treba iti s časom naprej, in če bodo znali in hoteli mero-dajni cerkveni in svetni krogi urediti in poskrbeti, vzpenjača sama ne bo v škodo in ne bo prav nič motila svetosti romarskega kraja in idiličnosti planinskega kraljestva. V kolikor bi motili in skrunili, bi bili to ljudje, ljudi pa se da vzgojiti ali pa — prisiliti!

Ker se sliši, da se delo pri vzpenjači, vsaj v glavnem, bliža koncu, smo se pozanimali, kako je s stvarjo. Iz razgovora z ing. Gnadlingrejem, ki je napravil načrte in nadzoruje delo (napravil je načrte že za mnoge vzpenjače v Italiji in drugod), moremo postreči z različnimi podatki.

Računa se, da bo vzpenjača stekla čez kak mesec. Te dni so potegnili prvo nosilno vrv, sedaj bodo pa začeli nategovati drugo. Pogonski motor na elektriko pa je že delj časa na mestu in električna energija je že od lani na vrhu in je pomagala pri delu. Vsaka vrv je dolga 2460 m, debela 45 mm, vsak meter tehta 8,8 kg (težo cele vrvi pa sami izračunajte). Ljudje se bodo vozili v dveh kabinah, ena se bo vzpenjala, druga pa spuščala, in prostora bo v vsaki za 24 oseb (23 potnikov in en sprevoznik). Vožnja bo trajala, tako predvidevajo, 6 minut pozimi in 7 minut po-

O VPLIVU TELEVIZIJE NA OTROKA

Mednarodna katoliška zveza za radio in televizijo je izdala zbirko navodil, ki naj bi bila v pomoč staršem pri vzgoji otrok. Navodila se v prvi vrsti nanašajo na razmerje otroka do televizijskih predstav in nazorno kažejo, kako lahko starši porabijo televizijo k samostojnemu odločanju. Starši so na splošno danes preveč zaposleni in premalo vplivajo na otroke pri vzgoji za samostojno življenje. Čezmerno gledanje televizijskih predstav napravi otroka preveč odvisnega od zunanjih vtisov televizijskih predstav. Potom televizije se otroci seznanijo neredko s stvarmi, ki za njihovo starost niso primerne. Tako se pogosto dogodi, da otrok dozoreva v napačno smer. Seznanjeni se s stvarmi, ki jih ne zna prav presojati. Otroci tako ne spoznava življenja pod vplivom vodstva svojih staršev, ki so prvi vzgojitelji, ampak pod vplivom najrazličnejših televizijskih predstav, ki so morda primerne za odrasle, ne pa za otroke. Navodila, ki kažejo staršem, kako naj uredijo otrokom gledanje televizije, med drugim svetujejo: Pred devetimi letom naj otrok ne gleda televizije več kot eno uro in pol; otroci nad devet let pa ne nad dve uri zaporedoma. Toliko jim za-dostuje za dnevno razvedrilo in pouk, seveda le, ako je predstava moralno neoporečna in ne razburja otrokovih nežnih živcev. Starši tudi ne smejo pustiti, da bi otroci gledali televizijo med kosilom.

V teh zadevah morajo biti starši dosledni. To doslednost morajo pa prikazati otroku z mirnimi besedami in s takimi nagibi, ki jih bo otrok lahko razumel. Tako nudi lahko prav televizija staršem priložnost, da poučujejo in vzgajajo svoje otroke v premagovanju radovednosti in jih privadijo ubogljivosti. S tem je že dosti doseženo za poznejše samostojno življenje otrok.

CIGANSKI ORKESTER

Cigani, ki so nedavno romali v Lurdu, so postavili svoje taborišče pred mestom. Iz raznih evropskih dežel se jih je zbralo 6.000. Kadar so šli k lurski votlini, je šel pred sprevedom orkester, ki je štel 50 violinistov. Igrali so lepe nabožne melodije. Njihovemu romanju je predsedoval lurski škof Theas.

leti; ker računajo za izkrcanje in vkrcanje po 3 minute, mislijo, da bodo v četr-t ure napravili dve vožnji. Vrvi so napete na dveh vmesnih železnih nosilcih, eden je visok 30 m, drugi pa 24 m; kabine bodo visele 5-6 m od tal. Pogon bo, kot je rečeno, na elektriko, zraven pa bo še za rezervno motor na nafto. Stroški so preračunani na 150 milijonov lir.

Za nas, ki se bomo morda posluževali te žične železnice, pa je važnejše vprašanje, koliko bo stala vožnja. Po neuradnih vesteh (vozne listke že tiskajo) bomo plačali 500 lir sem in tja, samo v eno smer pa 300 lir. Možni pa bodo razni popusti za skupine itd., poseben popust bodo imeli Zabničani, še večjega pa Višarčani (cerkev, prodajalci itd.). Baje bo vozil iz Trsta poseben avtobus, ki bo imel v ceni vključeno vožnjo z vzpenjačo. V načrtu je asfaltiranje ceste od postaje Ovč-

Tržaška mladina na Barbani

Nad sto petdeset mladih tržaških deklet in fantov je imelo na rožnensko nedeljo svoje prvo skupno romanje. Romarji so bili v glavnem iz sedmih župnij. Kakšno bi bilo število, če bi bile zastopane vse naše podeželske in mestne župnije!

In kako je bilo? To vas zanima. Tako lepo je bilo, da pojdemo drugo leto zopet na skupno mladinsko romanje! Ta sklep je ob navdušenem ploskanju predložil g. prof. Peterlin, ko je govoril mladini pri kosilu. V njegovem govoru sem čutil živo nadaljevanje crkvenega govora, v katerem je msgr. dr. Škerl mladim vernim Tržačanom tako jasno razlagal, da je življenje brez vere prazno in ničeno. Božja beseda v cerkvi, kakor prijateljska beseda pri mizi je naša široka pot v mlada srca.

Kako smo peli? Res mi je žal, da ni naš romarski voditelj g. Zorko vzel s seboj onega čudnega motorčka, da bi tako lahko to nedeljo vsi po radiu slišali, kako smo prepevali v cerkvi in obednici. Kljub oblakom in popoldanskemu dežju je bilo v nas polno sonca in veselja in mogočna slovenska pesem je bila samo izraz naše sreče ob Marijinem oltarju. Če bi nas slišali vi starejši prijatelji našega lista, bi pozabili za več dni svoja leta in svoje križe! Orglal nam je g. Mamolo, petje pa je bilo skupno, in to je bila dobra rešitev, prvotno smo namreč mislili na zborni petje. Največ mladine je bilo iz Rojana in Mačkovelj. Romanja se je udeležilo pet duhovnikov.

Se nikdar pri vseh številnih romanjih nisem videl ne slišal, da bi potniki, ki pridejo prvi v avtobus, izbrali sami zadnje prostore. Vsi zasedejo takoj prva mesta... In sedaj čujte: Mladi romarji iz Mačkovelj so prišli prvi v naš podeželski avtobus in so si sami izbrali zadnje prostore. Dolinčani so izbrali sredino in prva mesta so čakala vesele Bazovce, ki so se tolikšni prijaznosti nemalo čudili in bili zelo zadovoljni. Za takšno obzirno ravnanje ni bilo nobenega navodila. Vsa pohvala mladim romarjem, starejši pa si ta nauk zapomnite!

In še eno okroglo, a resnično: Ko smo se »Kraševci« pozno zvečer vračali skozi Sesljan in hoteli priti takoj na veliko kamionsko cesto, se je tam pod Vižovljami naš šofer ob tolikih znakih počeno zmotil in obrnil nazaj proti Tržiču. Koliko smeja, ko smo se po pol ure tavanja zopet znašli v Sesljanu in jo nato udarili

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Jugoslovanska vlada je protestirala

Jugoslovanski veleposlanik na Dunaju Jože Zemljak, je v soboto 4. oktobra obiskal državnega sekretarja za zunanje zadeve dr. Kreiskega in mu izročil protestno noto jugoslovanske vlade v zvezi z dogodki na Koroškem. V noti jugoslovanska vlada protestira proti razpisu predsednika pokrajinske vlade Wedeniga z dne 22. septembra, s katerim se praktično ukinja sistem dvojnih šol na Koroškem, ter pričakuje, da bo avstrijska vlada preprečila uveljavljanje tega ukrepa.

Jugoslovanska nota je zelo stvarna in obenem odločna. Upajmo, da bo imela uspeh.

O naših ljudeh v Astenu

Nam, ki živimo v normalnih razmerah, se zdi skoro nemogoče, da 13 let po končani vojni živi še vedno na tisoče in ti-

ja vas (Valbruna) pa do začetne postaje vzpenjače, ki je kakih 400 m proč; v načrtu je seveda tudi prostor za parkiranje vozil. Poseben avtobus bo vozil iz Zabnice oziroma iz Trbiža do začetka vzpenjače.

Vzpenjača ne bo samo za poletni čas, ampak tudi za zimo, za smučarje. Marsikdo, ki je sedaj moral gaziti sneg 3 ure, da se je mogel spustiti navzdol v Zabnice, bo sedaj lepo sedel ali stal v kabini. Znano smučarsko progo z Višarj je popravljajo oziroma sekajo drevesa, da bo proga širša. V načrtu pa je tudi »skliff« s Planine do vrha, da se bo mogoče smučati tudi na Višarjah samih oz. na Planini (in prav Planina je primerna za začetnike, ki bodo tako imeli tudi za božič sneg na razpolago, kajti tam gori je vedno dovolj snega od novembra do aprila, do čim ga v dolini za božič večkrat manjka). In ljubitelji zimskih izletov: pomislite, da boste mogli sedaj v enem dnevu obiskati Lovce!

Upajmo, da bo jesensko vreme ugodno, da bodo mogli vzpenjačo še letos dokončati.

K. M.

kar skozi kraške vasi do Proseka, kjer je izstopil naš Drago in njegova vesela družba. Je že tako: ko gredo starejši Tržačani na romanje, se zgubil v Carcassone tam pred Lurdom kakšna openska ali nabrežinska Ančka, ko pa gredo mlajši Tržačani, se zgubi kar cela koriera. Glavno je samo, da se vse popravi, da se srečno vrnemo domov, na romanje pa naj ostane koristen, lep in vesel spomin!

F. S.

soče ljudi po taboriščih. Tu mislimo predvsem na zbirna begunska taborišča, čeravno tudi vojni in političnih taborišč še zlepa ne bo konec.

V Gornji Avstriji, v bližini mesta Linz, nedaleč od zloglasnega taborišča Matt-hausen, najdemo eno takih zbirnih taborišč: taborišče Asten. V 40 lesenih barakah živi okoli 3000 beguncev, od teh je 2000 Jugoslovancev, največ Hrvatov in Slovencev. Ne manjka med njimi pa tudi Nemcev, Poljakov in Madžarov. Čeravno so prebivalci taborišča v pretežni večini katoličani, je uprava vsem drugim veroizpovedim bolj naklonjena kot pa katoličanom. 600 Židov je dobilo posebno barako za svojo sinagogo; protestanti imajo tudi svoje prostore, le katoličani so po velikem trudu uspeli, da jim je uprava podaljšala kapelo in prizidala tudi novo župnijsko barako. Razširjena kapela lahko sprejme sedaj 600 vernikov naenkrat. Ob nedeljah je v tej kapeli pet sv. maš.

Prebivalstvo taborišča v Astenu se ne prestano menjava. Eni prihajajo drugi odhajajo. Nekateri se izselijo v prekomorske države, zlasti v Kanado in Avstralijo, drugi spet odhajajo na delo v razne evropske države, kakor v Belgijo, Nemčijo, Francijo.

V dušnopastirskem oziru skrbi za Slovence v taborišču g. kanonik dr. Ferdinand Kolednik, znan tudi širši javnosti po svojih prevodih Jurčičevega Jurija Kozjaka in drugih knjig v razne jezike sveta. Dr. Kolednik skrbi za Slovence v taborišču že od aprila 1957 in v tem času je največ po njegovi zaslugi versko življenje v taborišču silno napredovalo. Ima lepo organizirano četo 50 ministrantov, skrbi za prva obhajila otrok, za sv. bir-mo, lepo petje in sploh za vse, kar more povečati čast božjo v cerkvi in pripomoči k zglednejšemu življenju v taborišču. V lanskem septembru je dr. Kolednik imel v taborišču srebrno sv. mašo, na katero je prišlo 12 duhovnikov.

Slovenci v Astenu silno radi berejo slovenske knjige, revije in časopise. Iz Koroške dobivajo »Kroniko« in »Nedeljo«, Hrvati imajo »Glasnik Srca Isusova«, naša uprava pa jim tudi stalno pošilja po tri izvide »Katoliškega glasa«. Poleg tega so se prebivalci astenskega taborišča sami opogumili in izdali ob letošnji Veliki noči svoj Zbornik-letopis »Glas iz Astena«. Zbornik obsega 42 razmnouženih in 8 tiskanih strani ter lepo število fotografij življenja v taborišču.

Na Killmandžaro

Marino Franchi, ki je vodnik na Cortino, je v prvih dneh septembra dosegel vrh gore Killmandžaro. Enega vrhov te gore je Franchi krstil z imenom Gorica. Z njim je bil tudi goričan, dr. Marino Tremonti.

Širite „Katoliški glas“

PROTEST

Slovenska demokratska zveza in Slovenska katoliška skupnost v Trstu sta poslali generalnemu komisariju dr. Palamari ob prepovedi slovenskega govora na komunističnem shodu na trgu Unità v Trstu sledečo pritožbo:

Slovenska demokratska zveza in Slovenska katoliška skupnost v Trstu kot predstavnici demokratičnih Slovencev na Tržaškem smatrata za svojo dolžnost, da Vas spričo prepovedi slovenskega jezika na volilnem zborovanju, ki bi moralo biti na trgu Unità d'Italia, opozorita na sledeča dejstva:

1) Slovenski jezik ni v Italiji prepovedan in še najmanj na Tržaškem ozemlju.

2) Ako so že na listah raznih političnih strank slovenski kandidati, ki se potegujejo za glasove slovenske manjšine, katera je od države priznana, je logično in naravno, da imajo ti kandidati tudi pravico, da se poslužujejo na volilnih zborovanjih slovenskega jezika, in to na vsem ozemlju tržaške občine in na vseh javnih trgih brez izjeme.

3) Zahteva nekaterih nestrpnih političnih strank, da naj se kljub temu prepove raba slovenskega jezika na trgu Unità d'Italia, kjer se je že tolikokrat govorilo slovenski, ne da bi se zaradi tega podrl stolp mestne palače, s katerega »Jakec in Mihec« Tržičanom ure bijeta, tolče v obraz najenostavnejšim in osnovnim principom svobode in demokracije in povzroči še napihuje narodnostno mržnjo in sovraštvo med tržaškim prebivalstvom.

Zato obsojamo in obžalujemo, da je Generalni komisariat prepovedal, da bi se na imenovanem volilnem shodu na trgu Unità d'Italia govorilo tudi slovenski in se je s tem uklonil grožnjam nekaterih fanatikov, češ da bodo sicer motili javni red in mir, ko bi bil zadostoval ducat agentov in karabinerjev, da bi javni red vzdržali.

Z izrazom spoštovanja

Slovenska katoliška skupnost v Trstu

Slovenska demokratska zveza v Trstu

Trst, 7. oktobra 1958.

Petdeset let KPZ na Koroškem

Letos obhajamo Slovenci pomenljive kulturne obletnice. Na Štajerskem, Kranjskem in Primorskem se spominjamo 90-letnice raznih narodnih taborov, ki so se vršili pred 90 leti, Korošci pa obhajajo letos 50 let, odkar se je pri njih ustanovila Krščanska prosvetna zveza. Bilo je leta 1908, ko so na južnem Koroškem začeli potrebo po osrednji zvezi prosvetnih društev, ki so že bila ustanovljena tu in tam. Na ostalem slovenskem ozemlju so take zveze že imele. Nastale so pod vplivom Krekovega krščansko-socialnega gibanja. Le Koroška je stala še ob strani. Toda tudi tam so že vzklicale nove mlade sile, pripravljene, da tudi Koroško vključijo v ono veliko vseslovensko prosvetno

je treba posebej, da je na zborovanju govoril tudi msgr. Tensundern, Nemec, ki se je na Slovenskem naučil slovenščine, da je mogel med slovenskimi izseljenci v Westfaliji vršiti dušno pastirstvo v slovenskem jeziku. Med govore je bilo vpleteno petje in žive slike.

Ko je človek poslušal pridne in navdušene Korošce in zastopnike raznih organizacij, mu je bilo težko, da iz osrednje slovenske dežele, iz Ljubljane, ni bilo nikogar. Vsi govorniki so poudarjali, kako je pred 50 leti ravno iz Ljubljane prišla pobuda in pomoč za ustanovitev Krščanske prosvetne zveze, danes, ob 50-letnici, pa je bila Ljubljana gluha in slepa, ker je diktatura kom. partije uničila vse, kar

Katoliški Slovenec ne bo glasoval za komuniste, ne za Neodvisno socialistično zvezo, tudi ne za Italijansko socialistično stranko. Te stranke slonijo na marksizmu. Marksizem pa se bori za brezbožni materializem in za diktaturo. Zato katoličan ne bo glasoval za te stranke. — Glasoval bo za »Slovensko listo«.

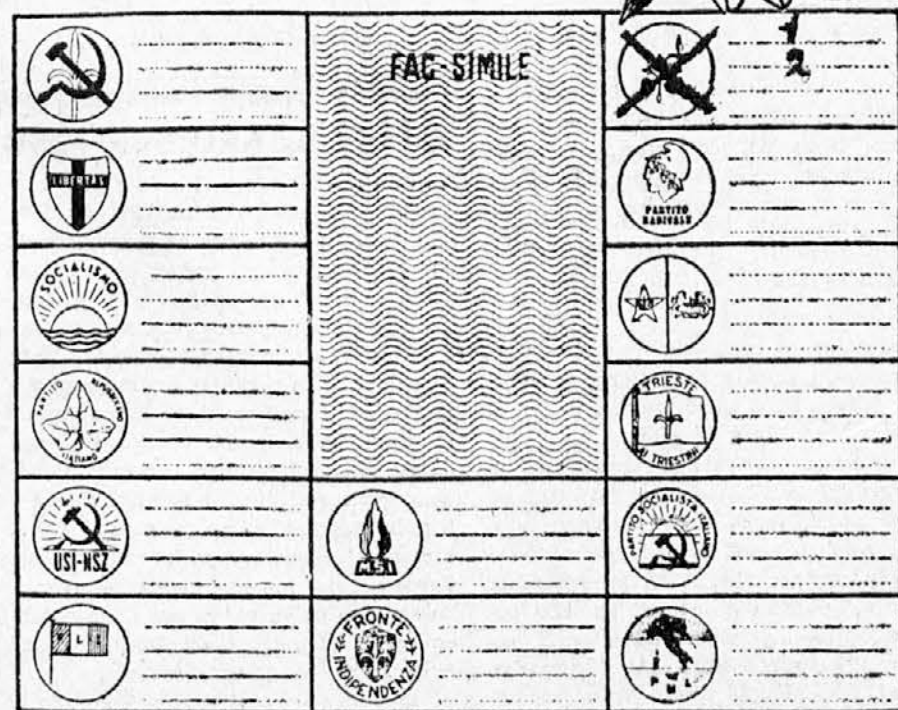
in socialno gibanje, ki ga je začel Krek na Kranjskem. Trije so bili tedaj vodilni možje na Koroškem: župnik Ražun pri St. Jakobu v Rožu, mladi dr. Lambert Ehrlich in pa dr. Ivan Grafenauer. Njim ob strani so stali razni drugi možje, duhovnega in svetnega stanu. Z združenimi močmi so leta 1908 osnovali Zvezo prosvetnih društev. To se je zgodilo na velikem shodu pri Sv. Katarini nad Šmihelom. Sv. Katarina je prijazen griček nad vasjo Šmihel v Podjuni. Malo pod vrhom, »na Blatu«, kot pravijo domačini, je sredi smrekovega gozdiča prijazna jasa, silno primerna za kako zborovanje na prostem. Tu so se torej pred 50 leti zbrali zastopniki koroških Slovencev ter ustanovili svojo osrednjo prosvetno organizacijo. Pomenljiv je bil zanje ta dogodek, saj so se od takrat ohranila prosvetna društva do danes in prav zadnja leta so jih zopet v precejšnji meri obnovili pod raznimi imeni: farna mladina, Katol. prosvetna društva itd. Krščanska prosvetna društva so bila v preteklosti in so tudi danes na Koroškem najbolj uspešne organizacije v službi naroda in Cerkve.

V tem trenutku, ko se na Koroškem bje odločen boj za obstoj slovenskih šol, je bilo še bolj potrebno poudariti pomen prosvetnih društev za ohranitev narodnih svetinj. Vsled tega so hoteli proslaviti 50-letnico ustanovitve KPZ prav na istem prostoru, kjer je bila pred 50 leti ustanovljena. V ta namen se je v nedeljo 21. septembra zbralo pri Sv. Katarini nad Šmihelom prav veliko število mladega naroda, predvsem fantov in deklet, da obhajajo to obletnico. Vso proslavo je vodil dr. Pavle Zablantnik, glavni govor pa je imel dr. Inzko. Na proslavo so povabili tudi zastopnike SKPD iz Gorice, ki je poslalo tja svojega predsednika in prosvetnega referenta. Proslava je imela spominjski in manifestacijski značaj. Zato je bilo slišati lepo število raznih zastopnikov, ki so pozdravili zborovanje v imenu številnih organizacij. Goriški predsednik SKPD je pozdravil v imenu Primorcev. Omeniti

je nekoč ustvarila krščanska prosveta. Kljub veselju nad mladino, ki se tudi na Koroškem prebujajo k novemu delu za krščansko kulturo, je človek vendarle odhajal užalostčen zaradi nemškega nasilja nad slovensko manjšino na Koroškem in pa zaradi praznine, ki ob takih prilikah zveza bolj porazno kot kdaj vsled odsotnosti zastopnikov iz Slovenije.

Vendar, dro Koroška, že marsikaj hujšega si prestala, boš tudi sedanje težave. Mohor K.

TRŽAŠKI VOLIVCI, V NEDELJO VOLITE TAKO, DA PREČRTATE LIPO S HELEBARDO, KAKOR JE NA PRILOŽENEM FAC-SIMILE!

Šesti mednarodni glasbeni festival v Arezzu

MIRKO FILEJ

V sodobnem času, ko se vse tako mrzlično vrtinči in ko vsi hlastajo po najnovejših pridobitvah na vseh poljih znanosti in tehnike, je nujno, da sežeš po najbolj uspešnem orozju, s katerim lahko utreš pot do uspeha svoji iniciativi, o kateri meniš, da more veliko koristiti tebi in občestvu.

In tako uspešno orožje je propaganda. Propaganda je neprecenljiv aparat, s katerim dosežeš v današnjem svetu vse, kar hočeš. Propaganda je tista dinamična sila, s katero lahko prehitijo tempo svojih sovratnikov, da te ne prekosijo, ne potisnejo v stran ali celo poteptajo tebe in tvoje zavidanja vredne podvige. Koliko takih hvalevrednih in koristnih iniciativ je že usahnilo, ker se ljudje

njeval propagande in jo bo uporabljal z vso bistrostjo svojega uma.

Sicer si moramo priznati, da je veliko laže propagirati tako reč, kot je moda, film, šport in podobno, kar direktno zadeva svetovno veljavnost človeške osebe. Toda s tem še ni rečeno, da si ti že vnaprej obsojen na poraz, ker ne moreš ponujati ljudem take všečne limonade. Ne, nisi! Ako so v tebi skrite prvine duha, jih moraš razkazati ljudem, in to še z učinkovitejšo propagando kot jo zmorejo tvoji nasprotniki. Tedaj boš gotovo druge nadkrilil, jih porazil ter končno dosegel svoj cilj.

Areški festival potrebuje še veliko propagande, da mu Evropa prizna častno mesto, ki mu po vsej pravici pritiče za-

Akademski zbor primorskih študentov »Vinko Vodopivec« na tekmovanju v Arezzu

niso znali poslužiti tega orožja, ali so ga celo omalovaževali!

Nekdo se je za svojo duhovito idejo poslužil radia, televizije, tiska, letičnih klicarjev, pa je uspel, zmagal, pridobil si občinstvo in v kratkem času postal odločujoča osebnost. Takega ves svet občuduje in vsi mu pravimo, da je res »tič«. In ta zviti ptič — po pravici povedano — ni storil nič čudežnega, nego je samo pretkano uporabil čar propagande za svojo iniciativo, čeprav je morda bila ta celo puhla ali vsaj dvomljive vrednosti.

Danes je že dejstvo, da dobro izpeljana propaganda več zaleže kot nič koliko resnih in tehničnih konferenc. Komunistični agitatorji so res izbrušeni in prefinjeni v tej znanosti. Seveda, oni imajo v rokah še en adut več, ki je silen, in ta je »laži, kar le moreš, nekaj ostane!« Človekoljubni ljudje se ne morejo posluževati takih adutov. Toda nekaj se pa le moramo naučiti od tega in si zapomniti, da je propaganda tisto silno moderno orožje, ki se ga moraš posluževati, če hočeš, da si evangelijski Dobrote, Resnice in Lepote znova utre pot med širše plasti družbe in narodov. Zato vsak pobornik idej znanosti in kulture ne bo podce-

radi reformacijskega značaja na glasbenem polju, ki ga nudi njegov program. Program Areškega festivala nosi edinstveni pečat. Udruženje ljubiteljev glasbe iz Arezza si je postavilo kot načelo programa imperativ: povzdigniti in pomladiti skoro pozabljeno vokalno cerkveno in svetno polifonijo ter pokazati evropski javnosti velike zaklade folklorne glasbe, ki jo gojijo v svoji sredi razna narodna občestva.

Zadnje čase mnogo beremo o raznih glasbenih festivalih, ki se vršijo vsako leto širom Evrope: od Helsinkov, Stockholma, Berlina, Bayreutha, Dunaja do Benetk, Florence, Perugie, Dubrovnika in Aten. Ti festivali so med seboj povezani in strnjeni v evropsko udruženje. Njihovi programi imajo približno vsi enako lice. Vsebujejo opero, simfonične, komorne in solistične koncerte ter balete. Tu pa tam najdeš dodano še kakšno dramsko delo in kakšen drobce folklorne (Dubrovnik). Dobro so organizirani, podprti od evropskega udruženja in tako jim vsestranski uspeh ne uteče.

(Se nadaljuje)

Radio Trst A

od 12. do 18. oktobra 1958

Nedelja: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Sedem dni v Trstu. — 15.40 Zbor »Kras« iz Dol-Poljan. — 17.00 Novela: Benvenuto Cellini. — »Nori graščak«, nato Plesna čajanka. — 19.00 »Trgatev na Krasu«. — 21.00 Narava poje v pesmi: »V svoj težki sen zamaknjena je brajda«. — 22.00 Nedelja v športu.

Ponedeljek: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Predavanje: »Quebec, najlepša kanadska pokrajina«. — 18.00 Radijska univerza: Industrijska revolucija 19. stoletja: »Zgodovinsko ozadje industrijskega razvoja ZDA«. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.00 Športna tribuna. — 20.30 Aleksander Borodin: »Knez Igor«, opera v štirih dej. Prvo in drugo dejanje.

Torek: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Potovanje po Italiji, turistični razgledi M. A. Bernonija. — 18.00 Z začaranice police: Janec Bitenc: »Srečali smo polžka«. — 19.00 Utrinki iz znanosti in tehnike. — 21.00 Obletnica tedna: »Wilhelm Olbers, 200-letnica rojstva«. — 22.00 Aleksander Borodin: »Knez Igor«, opera v štirih dej. Tretje in četrto dej.

Sreda: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Zena in dom, obzornik za ženski svet. — 18.10 Richard Strauss: Sinfonia domestica op. 53. — 19.00 Zdravniški vedež.

Četrtek: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Predavanje: »Živali kot vremenski prerok«. — 18.00 Z začaranice

police: M. Polak: »Čudoviti vzglednik«. — 19.00 Sola in vzgoja: »Kakšnih vzgojnih nasvetov potrebujemo?«.

Petek: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Življenja in usode: »Robert Schneider, psiholog-slepar«. — 18.00 Radijska univerza: Življenjepisi mislecev: (11.) »Kierkegaard«. — 19.00 Širimo obzorja: »Mladi državljani« (10. oddaja).

Sobota: 11.30 Brezobvezno, drobiž iz vsepovsod in... Predavanje: »V tajništvu za letenje krožnike«. — 16.00 Novela tedna: Stjepan Ljubiša Mitrov: »Črnogorka«. — 18.00 Oddaja za najmlajše: Neva Rudolf: »Zakaj je tržaško vreme tako muhasto«. — 19.00 Sestanek s poslušalkami. — 21.00 Dramatizirana zgodba: Saša Martelanc: »Ujetnik med oblaki«, nato Folklorni ansambli.

Med trnjem in osatom

Značilna iz Bazovice

V Bazovici je v ponedeljek zvečer imela zborovanje Neodvisna soc. zveza (Srp in Kladio). Zaveden Slovenec je takoj razumel, pri čem smo. Zborovanje se je začelo s himno »Bandiera Rossa la trionfera«, evviva il comunismo e la libertà. Ista pesem, »ki zgleđa vsaj, da ni slovenska«, je zaključila zborovanje. Govornik dr. Dekleva je ponovil staro komunistično pesem: Mi nismo proti veri. Nočemo, da se duhovniki vtikajo v politiko.

Gospod dr. Dekleva, ali bi nam hoteli odgovoriti, ali je politika braniti narodne pravice, pravice do slovenske šole, pravico do spoštovanja manjšine. To politiko delajo naši duhovniki. To politiko so delali duhovniki vse dni pod fašizmom, ko so pridigali v slovensčini, otroke učili čitati slovenski katekizem, šteli slovenske ljudi. To politiko delajo še dandanes, ko otroke zbiraajo k pevskim vajam, igram, kulturnim prireditvam, mladino vzgajajo v narodnem duhu, dvorane zidajo z znojem in trudom, se potegujejo za slovenske delavce itd.

Povejte nam, ali je politika opozarjati vernike na komunizem in socializem, ki sta oba v bistvu proti Cerkvi, veri. Ali smemo povedati ljudem, kaj je belo in kaj je črno, kdo je za vero in kdo je proti? Ali nam boste vi napisali pravilnik, po katerem naj se ravnamo slovenski duhovniki?

Ce še kdaj pridete v Bazovico, poskrbite slovenske plošče za zborovanje slovenskih ljudi. Italijanske igrate Italijanom!

Kriza v gospodinjstvu

V Veliki Britaniji zaznamujejo iz dneva v dan vedno večje pomanjkanje hišnih pomočnic. Gospodinje, ki iščejo služkinje, potem agencij, morajo izpolniti neskončen formular z vsemi mogočimi vprašanji. Število in leta vseh družinskih članov, narodnost, za kakšno delo potrebuje gospa pomočnico, pranje doma je izključeno, služkinja zahteva en prost dan v tednu, vsak večer prosto od 8h do 11h in druge ugodnosti. Seveda je nemogoče, da bi gospa dobila v službo kako britansko dekle. Požeželska britanska dekle-ta delajo vsa po tovarnah, ali pa po hotelih, kjer so dobro plačana. Gospem ne preostaja drugega, kakor da sprejmejo v službo tujke, največkrat dijakinje-višješolke, ki hočejo živeti na Britanskem, a nimajo dovolj denarja. To se dogaja seveda le ob počitnicah. Med letom pa so britanske gospe navezane le na pomočnice po urah, katere pa morajo tudi dobro plačati. Zato je v Veliki Britaniji vedno manj družin, ki imajo služkinje. Se celo kraljica Elizabeta je morala znižati število svojih hišnih pomočnic, ostalim pa zvišati plače. Najnižja plača začetnic je 16 tisoč lir mesečno, ostale izučene pomočnice pa zahtevajo od sedem do dvanajst tisoč lir tedenske plače poleg hrane in stanovanja. Poleg tega zahtevajo še en dan in štirinajst po dve uri prostega časa na teden. Gospem ne preostaja drugega, kakor da si zavijajo rokave in same delajo, »najpametnejše« pa vprežejo v gospodinjstvo delo še svoje može.

DAROVI za Slov. sirotišče: N. N., Podgora 1.000 lir.

Za Marjanišče: N. N. iz Trsta 2.000 lir.

Za nov Marjin dom v Rojanu daruje N. N. od Sv. Jakoba v Trstu 10.000 lir.

Za kat. tisk: gdč. Goričan 2 dolarja.

DAROVI za rojanski odsek Vincenceljeve konference: V spomin pokojne gospe Amalije Turk so darovali: sestrčna Olga Pertot 2.000; N. N. 5.000; Ana Prelog 1.000; N. N. 500 lir.

Kras nad Trstom

»MI NISMO PROTI VERI,
NISMO PROTI DUHOVNİKOM«

Tako so nam oznanjevali te dni pred volitvami govorniki Srpa in Kladiva.

Ljudje slišijo in berejo od vsepovsod, da je KOMUNIZEM v svojem nauku in v dejanjih BREZVEREN, PROTI VERI. To žalostno resnico bi komunisti radi zakrili z močnim vpitjem po trgih in cestah naših vasi, zlasti pred cerkvami, ko verniki odhajajo od službe božje.

MI NISMO PROTI VERI, smo samo proti tistim duhovnikom, ki se vtikajo v politiko, tako so izjavljali propagandisti po naših vaseh, posebno tam, kjer je domači župnik opozoril vernike, da je komunizem — srp in kladivo — brezveren in protiverski.

Voditelji komunizma in njihovi učenci prav dobro vedo, da so brezverci; a ta grd obraz zakrivajo pred vernim narodom, da bi se jih verni ljudje ne bali in da bi zanje volili.

Le malo pogledjmo, ali je to res! Kaj učijo in kaj delajo komunisti?

Lenin je učil: »Marksizem-komunizem je materializem in kot tak neusmiljen sovražnik vere«.

Stalin je v govoru na radiu l. 1936 izjavil: »Mi smatramo katerokoli vero za največjega sovražnika.«

Člen 124 sovjetske ustave se takole glasi: »Vsem državljanom je dovoljena svobodna brezbožna propaganda, toda prepovedana je vsaka verska propaganda«.

Sedanji voditelji pa prav isto učijo. Kaj pa delajo?

Zaprli so v Rusiji mnogo najlepših pravoslavni cerkva in jih spremenili v muzeje ali skladišča. Izgnali so, mučili, pobili nešteto duhovnikov, škofov. Zaprli so cerkvene zavode, kjer so duhovniki vzgajali mladino. Cerkvi so vzeli nebroj šol. Prepovedali so pouk krščanskega nauka. Ne dovoljujejo nobene verske propagande; zato prepovedujejo verske časopise, onemogočajo izdajanje dobrih knjig, omejujejo število izvodov z različnimi praznimi izgovori. Vsem, ki so v državnih službah, grozijo in pritiskajo nanje na vsemogoče načine, da bi ne prejeli sv. zakramentov (krsta, blirne, poroke); nočejo, da bi prirejali cerkvenih pogrebcev. Največje praznike, ki so vsem srcem tako dragi, so proglasili za

delovne dneve: Božič, Sv. Rešnje Telo, Marijino Vnebovzetje.

To so dejanja in nauk SRPA IN KLADIVA, ki pri tržaških občinskih volitvah nastopa kar v TREH STRAN- KAH: 1. ruski komunizem (srp in kladivo s helebarde); 2. jugoslovanski komunizem (srp in kladivo z napisom Usi- Nsz); 3. italijanski socializem (srp in kladivo s soncem in knjigo).

Kako naj jim verujemo, da niso proti veri?

Leta 1937 je sv. oče Pij XI. izdal o- krožnico o komunizmu. V njej je tako izjavil: »KOMUNIZEM JE NEKAJ BI- STVENO SLABEGA, zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture.«

Kraševci, ki živimo na meji in poznamo komunizem od blizu, ne bomo volili no- benega srpa in kladiva. Volili bomo za čisto slovensko LIPO, SLOVEN- SKO LISTO, ki zastopa naše pravice, narodne in verske, družinske in zasebne, delavcev in kmetov.

»Teden knjižnic« v Trstu

V dvorani stare univerze so v nedeljo 5. okt. otvorili tržaški »Teden knjižnic«. Otvoritveni govor je imel rektor tržaške univerze Origone, nakar je sledilo pred- avanje prof. Mazzariola iz Benetk. Govoril je o temi »Knjižnice, antiteza muzejev«. V ponedeljek zvečer pa je bila v ameriški knjižnici USIS javna debata med občin- stvom in tržaškimi knjižničarji.

»Teden knjižnic« se bo zaključil v ne- deljo 12. okt. s predavanjem prof. Renata Papo o »Današnjih knjižnicah in knjižni- čarjih«. »Teden knjižnic« se istočasno vrši po vsej Italiji.

Odobreni zakon

Na eni svojih zadnjih sej je ministrski svet na predlog ministrskega predsednika Fanfanija odobril zakonski osnutek za u- reditev položaja uslužbencev bivše Zavez- niške vojaške uprave. Pozneje je Fanfani na tiskovni konferenci izjavil, da so v novem zakonskem osnutku upoštevali tu- di nekatere predložene popravke. Novi za- kon bo zajel približno deset tisoč bivših uslužbencev ZVU, ki jim bo končno po štirih letih pogajan dana možnost, da bodo lahko uredili svoj položaj v okviru staleža državnih uradnikov. Radovedni smo, ali bodo tudi tukaj delali diskrimi- nacijo med italijanskimi in slovenskimi uslužbenci.

Lurška proslava v Podgori

Cepprav je bilo vreme v nedeljo popol- dne zelo neugodno, kljub temu je lurška proslava v Podgori bila prav lepa. Pod- gorci so za to priliko okrasili svojo cer- kevo od zunaj in znotraj, posebno so bili lepi dolgi pisani trakovi, napeti z zvonika in s cerkvenega pročelja do župnišča. Prejšnje dni so imeli tridnevno, kakor so jo obhajali tudi drugod po drugih žu- pnijah. V nedeljo popoldne se je nateklo silno dosti ljudstva v Podgoro, tako da je bila cerkev daleko prepolna. Prišli so tudi gostje, Prosečani, ki so se vračali s Stare gore, in pa Korošci iz St. Janža. Poleg tega so bili seveda tudi verniki iz vseh naših župnij na deželi in iz mesta. Verske obrede v cerkvi je vodil kanonik msgr. Gregorec ob spremstvu lepega šte- vila duhovnikov.

Kmalu po tretji uri se je začel koncert. Pred oltarjem si bili zbrani združeni cer- kveni zbori pod vodstvom prof. M. Fileja, povezoval je pa s prižnice vodil stolni vikar dr. Humar. Koncert je bil Marijin, zato so zbori zapeli po vrsti naslednje Marijine pesmi: M. Tomc, Pozdravljena mati; V. Vodopivec, Glej, o Marija; L. Bratuž, V duši plamen; A. Schwab, Zdra- va Marija; M. Filej, Brezmadežni; A. Mav, Večerni zvon; I. Hladnik, Marija, skoz življenje. Izbrane pesmi so ljudske po svojem značaju in melodiozne. Števil- ni zbor jih je podajal precizno in pri- srčno, spremljava prof. Lojzke Bratuževe na orglah je bila dovršena, solistinja Mira Branjnikova je tudi častno rešila svojo vlogo. Izvajanje pesmi si je sledilo v hi- trem tempu brez mučnih presledkov, zato je bilo zadoščenje prisotnih še večje. O- ni, ki niso mogli v cerkev, so sledili kon- certu po zvočnikih, ki so oznanjali slavo Marijino s cerkvenega zvonika.

Po koncertu je takoj sledil govor msgr. Močnika, ki je nato vodil ostali del ne-

deljskega slavlja. Ker zaradi dežja ni bilo mogoče imeti procesije, se je vse moralo vršiti v cerkvi. Med molitev rožnega ven- ca za razne namene so bili vpleteni vzkl- ki in pa lurški odpevi. Ker so vsi verniki imeli Lurško pesem v rokah, je bilo petje res ljudsko, to je cele cerkve. Tako je pri tem drugem delu proslave prišlo na ra- čun ljudstvo, ki vemo, da tudi rado po- je. Litanije so bile recitirane, da bi se pobožnost ne zavlekla. Tako je bil bogati spored lurškega slavlja v Podgori končan v poldrugi uri. Najhušji dež je medtem ponehal in ljudje so mogli domov veseli, čeprav je procesija morala odpasti. Vse- kakor je bilo nedeljsko slavlje lepo za- mišljeno in lepo izpeljano ob sodelovanju duhovščine in pevskih zborov. Zato že- limo tem slednjim lepše vreme prihodnjo nedeljo na romanju v Motta di Livenza.

Korošci so otvorili kulturno sezono na Placuti

SKPD iz Gorice si je tudi letos nadelo nalogo, da bo s ciklom kulturnih večerov nudilo goriškim katoliškim Slovincem prijetno razvedrilo in duhovno hrano v besedi, pesmi in slikah.

Prvi kulturni večer v soboto 4. oktobra so otvorili Korošci iz šentjanske fare, ki so nam pod vodstvom svojega župnika č. g. Jožeta Vošnjaka pripravili pester spored in pesmi in besedi. Predsednik SKPD je najprej s toplimi besedami pozdravil koroške goste, nakar je sledil nastop me- šanega zbora šentjanske fare, ki je pod spretnim vodstvom dirigenta Vošnjaka za- pel dve lepi koroški. Zelo je ugajalo tudi naslednje izvajanje okteta. Čeravno se je vsem poznala utrujenost, saj so bili cel dan na vožnji, so pesmim dali tisti pou- darek, ki ga morejo dati le Korošci, ko opevajo svojo zemljo in njene lepote.

Po kratkem odmoru je sledila osrednja

SKPD v Gorici
priredi v sredo 15. oktobra ob 20.30
v Marijinem domu na Placuti svoj

II. kulturni večer

G. Maks Komac bo predaval o temi:

MARIJA V UMETNOSTI

Vabljeni!

točka sporeda, »žrtev spovedne molče- nosti«.

Obilno občinstvo je živo sledilo pretres- ljivim dogodkom na odru in nagradilo pridne igralce z obilnim ploskanjem. Lep večer bi ne mogli lepše zaključiti kot z najlepšo pesmijo koroških Slovincov, »Rož, Podjuna, Zila«. Kljub zelo pozni uri bi jo občinstvo rado ponovno slišalo.

Za lep večer se je koroškim bratom in njihovem g. župniku Vošnjaku zahvalil predsednik SKPD, mala deklica pa jim je poklonila slovenski šopek.

Upanje nas vseh je, da bi nas koroški Slovinci iz šentjanske fare še kdaj obis- kalili in nam prinesli svežino in lepoto svoje besede in pesmi.

Pokvarjena goriška mladina

Moderni »teddy-boys« so našli tudi v Gorici svoje zveste pristaše. Policija je namreč prejšnji teden zasledila v južnem delu mesta tri dečke, stare komaj štiri- najst let, dva celo iz uglednih družin, ki so se zabavali na ta način, da so kradli vse, kar jim je prišlo pod roko. Med dru- gim so ukradli tudi šest koles, vdrali so v podstrešja in od tam za zabavo odna- šali ropotajo, ki ni imela več nobene vrednosti.

Oddelek letеce policije je vedno na pre- ži, da prepreči »junaške podvige« te na- bedudne mladine. Mnogokrat jih mora zaradi razsajanja vreči iz kinodvoran, ki so bile tej mladini pač prva in najuspeš- nejša šola v mladinski kriminalnosti. Tu- di po ulicah se odigravajo večkrat prizori divjaštva, ki niso na mestu. Starši, pa- zite na svoje otroke. Nadzorujte jih!

RAZNE NOVICE

Katastrofalne posledice neurja v Karniji

Neurje, ki je pretekli teden divjalo nad Karnijo, zlasti še v Valcaldi s sedežem Ravascletto, je povzročilo ogromno škodo in tudi eno človeško žrtev. Na državni cesti, ki pelje preko Monte Croce Carnico, je voda odnesla nad 200 metrov poti, 400 metrov poti je uničenih na cesti Paluzzi. Sutrio, na tisoče večjih dreves izrutih, nasadi mladih dreves pa izbrisani s po- vršja zemlje. Voda je vdrla v ondotne to- varne in pokrila stroje z naplavinno. De- lavca Giovannija Piazza, ki je bil v tre- nutku neurja na žagi, je voda odnesla skupno z žago.

Po prvih še neuradnih ugotovitvah ce- nijo škodo na več stotin milijonov lir.

Sijajna zmaga dveh drznih nemških plezalcev

22-letni Lohtar Brandler iz Berlina in 29-letni Dietrich Hasse iz Monakova sta dne 11. septembra preplezala »Rdečo ste- no« v skupini Catinaccio nad jezerom Carezza pri Trentu. Stena, ki se dviga navpično 500 metrov nad sipinami, pred- stavlja težkoče šeste stopnje, nekatere mesta pa so sploh označena kot nepri- stopna in presegajo sleherni človeško zmoglost. Doslej jih ni še nihče prema- gal.

Drzna nemška plezalca sta v ponedel- ljek 8. septembra nastopila svojo težavno pot in jo tudi srečno premagala po šti- ri dneh naporne plezanja in treh no- čeh, ki sta jih prebila v navpični steni. Najtežji in zadnji del sta premagala v četrtek 1. sept. V celem dnevu sta pre- plezala komaj 60 m najhušje strmine. Na vrhu ju je čakalo osem vodnikov, ki so vse dni zasledovali njuno plezanje. Prav tako so ju opazovali spodaj pod steno. Novo pot čez premagano steno so imenovali pot Hermana Bhulla, po velikem samotnem plezalcu Nanga Par- bata v Himalaji.

Ana Rosa Tisi

Nešteto zanimivih in pretresljivih res- ničnih slučajev srečamo v raznih revijah. Eden takih slučajev iz aktualnega življe- nja je zgodba o mladi deklici Ani Rosi Tisi, ki živi blizu Bergama.

To deklico nazivajo vsi angel, saj to po pravici tudi zasluži. Že kot otrok je bila zelo dobra in marljiva doma in v šoli, zato so starši sklenili, da jo bodo dali v srednje šole. A ni še dokončala osnovnih šol, ko ji je mati po težki bo- lezni umrla in pustila sedem otrok, od katerih je najmlajši bil star komaj dva

Seja pokrajinskega odbora

Na zadnji seji goriškega pokrajinskega odbora je bilo glavna točka programa vprašanje pokrajinskih cest. Odobrili so dokončni račun v znesku 1 milijona lir za popravilo ceste Ronke-Devetaki ter račun za popravilo ceste Belvedere-Gra- dež. Nadalje so odobrili še stroške 149.000 lir za ureditev prostorov na goriški kve- sturi, ki naj bi služili uradom za potne liste in prepustnice.

Svojevrsna demonstracija

Pretekli teden so italijanski in jugoslo- vanski prevozniki na mednarodnem pre- hudu pri Rdeči hiši uprizorili svojevrsno demonstracijo. Znašlo se je namreč na bloku kar 40 tovornikov s prikolicami, in to ne baš slučajno. Financarji seveda niso bili kos tolikemu delu. Na ta način so jugoslovanski in italijanski prevozniki ho- teli opozoriti odgovorne oblasti, da je pre- hod pri Rdeči hiši nezadosten za vedno bolj naraščajoči promet in da je nujno potrebna otvoritev proge med južno in severno postajo.

Izidi matur v Gorici

Izdelali so:

Licej:

Gruden Aleš, Jarc Jožef, Stilogoj Lio- nello, Stigari Branko.

Učiteljske:

Berlot Silvana, Černic Emilija, Saksida Marija.

Zavrtnjena ena dijakinja.

Vsem želimo obilo uspehov v življenju!

Smrt

Pretekli ponedeljek so pokopali v Idriji gospo Marijo Kacin v 89. letu starosti. Obilna udeležba pri pogrebu je pokazala, kako naše ljudstvo ceni matere, ki so krščansko živle in lepo vzgojile svojo družino.

G. ravnatelj dr. Antonu Kacinu, č. s. Ahaciji, prednici v Sirotišču sv. Družine, in ostalim ob izgubi matere iskreno so- žalje, pokojnici pa večni mir.

OBVESTILA

UREDITEV GROBOV do 25. oktobra. Goriško županstvo sporoča, da se mora urejanje grobov in nagrobnih spomenikov na goriškem in okoliških pokopališčih za- ključiti do 25. oktobra. Po tem roku ne bodo dovoljena na pokopališčih nobena dela več, ker bo uprava očistila pokopali- šča za bližnje praznike Vseh svetih.

ZIMSKI URNIK TRGOVIN. S prvim oktobrom je stopil v veljavo zimski ur- nik trgovin. V glavnem je urnik sledeči. Trgovine jestvin bodo odprte od 8. do 12.30 in od 15.30 do 19. ure. Mesnice bodo odslej ob nedeljah zaprte. Odprte pa bodo ob sobotah ves dan.

MASA ZADUSNICA za pokojno mater od g. dr. Antona Kacina bo v ponedeljek 13. t. m. ob 7^h zjutraj v cerkvi sv. Ivana. Pri maši bo pel zbor SKPD. — Udeležite se te sv. maše v obilnem številu.

ROMANJE PEVSKIH ZBOROV v Motta di Livenza se bo vršilo kot je bilo dolo- čeno. Odpotujemo v nedeljo ob 5^h zjutraj. Goričani naj bodo na Travniku ob 5^h. Pevčani naj bodo pred društveno dvo- rano ob 4.30. Podgorci naj čakajo na križ- potju od cerkve dol ob 4.36. Jazbenci naj čakajo na križpotju pri Zdravkoti ob 4.45. Rupenci in Sovodenjci pa na križpotju blizu poštarice v Sovodnjah že pred 4^h. Glavna razmestitev sedežev se bo vršila pri soškem mostu ob Marijini kapelici. Pevke naj opravijo spoved doma, ker v Motta di Livenza bodo patri spovedovali samo moške. — Prosimo točnosti! Ne tr- pimo zamudnikov! Veselo snidenje!

PEVSKIM ZBOROM V VEDNOST. — Ceciljanko bomo letos obhajali dne 23. novembra ob 4^h popoldne v dvorani Brez- madežne na Placuti. — Program bo na- slednji: I. del: tekmovanje cerkvenih zbo- rov; II. del: mali koncert v čast sv. Ceci- liji. — Pozor: Zbori, ki želijo tekmo- vati, naj se oglasijo pri M. Fileju za na- tančnejša navodila.

MISIJSKA NEDELJA 1958. Tudi letos bomo za misijsko nedeljo izdali posebno številko »Misijske nede- lje 1958«. Stala bo 50 lir in bo zelo pestra ter s številnimi slikami. — Poleg tega bo na misijsko nedeljo naprodaj še zbor- nik Kraljestvo božje, ki stane 200 lir. O- boje nam bo nudilo najboljše misijsko berilo za letošnje leto.

TABOR V DOLINI. V nedeljo 26. okto- bra bo v Dolini v spomin na 80-letnico prvega dolinskega tabora drugi velik ta- bor, ki bo gotovo privabil v Dolino veliko število narodno zavednih primorskih Slo- vencev. — Zaradi pomanjkanja prostora bomo podrobnejše spored javili prihod- nje.

GLASBENA SOLA SPM nam sporoča, da bo razdelitev začasnega urnika v po- nedeljek, dne 6. t. m. od 10. do 12. in od 16. do 18. ure v ulici Machiavelli 22-IL, kjer se še lahko vpišejo zamudniki.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

†

V soboto 4. oktobra je v 89. letu starosti v Idriji umrla naša mama in stara mama

MARIJA KACIN

Priporočamo jo v molitev.

s. M. Ahacija, dr. Anton, Pavla, otroci; Angela, snaha; Lojzka, Mimica; dr. Marija, Janez, Metka, vnuki

Idrija - Gorica, 6. oktobra 1958.

Mladika, oktober 1958

S hvalevredno točnostjo je z oktobrom prišla tudi oktobrška številka Mladike. Pestra je kot običajno. Iz njenih slik in strani diha trgateg, čeprav niso tržaške frajle v hlačah najbolj pristen izraz trga- tve v kraških paštnih. Črtice so v tej šte- vilki prispevali Neva Rudolfova in Maks Sah. Prva slika prizor iz avstralskega živ- ljenja izseljencev, drugi pa je vzel motiv iz domačega življenja. Sledijo še drugi članki, literarni pomenki, nasveti za dru- žino. Prvič zasledimo v Mladiki članek s socialno vsebino, ki ga je napisal dr. J. Prešeren, Človekove pravice do lastnine. Tako je sedaj Mladika začela segati tudi na socialno polje, kar ni napak za sodob- no revijo. Manj je v tej številki pesmi, le dve.

Mladika si je utrla svojo pot ter ji sle- di. Vendar ji želimo, da bi v večjem šte- vilu pritegnila k sodelovanju primorske domače ljudi in da bi postala bolj »do- mača« po vsebini in po duhu. (r + r)

Otvoritev nove ceste

V nedeljo 5. okt. so v Herpeljah pri Kozini otvorili novo gorsko cesto, ki pe- lje na Slavnik. Cesta, ki je dolga enajst km, pripelje tik pod vrh do planinske kočice »Henrik Tuma«.

Molimo za naš rod